

ANARCHISTICKÝ MĚSÍČNÍK

číslo 198
květen 2025

vydává Nakladatelství Anarchistické federace
www.afed.cz // afed@afed.cz

NADĚJE NA LEPŠÍ SVĚT

Svět se zdá být neutěšeným místem. Na palestinských územích provádí izraelský stát genocidu místních obyvatel, vraždí a nechává vyhladovět desetitisíce lidí, včetně dětí. Putin dal v Rusku naplno průchod svým carským manýrům a bez přestání útočí na sousední Ukrajinu s cílem získat území a porobit místní obyvatele. Oranžový šílenec v Bílém domě šíří zjevné lži a nesmysly a na jejich základě činí rychlá rozhodnutí, která stejně rychle mění, přičemž nechává provádět razie a unášet lidi do zahraničních koncentráků, likviduje autonomii univerzit, připravuje lidi o pracovní místa a bez náhrady ruší pomoc těm nejpotřebnějším... Čína dál utlačuje menšiny a pracující, Turecko se snaží dál likvidovat Kurdy a Kurdky, a to i za svými hranicemi, Barmská junta bombarduje vzbouřená území, na mnoha místech se k moci dostávají autoritářské osoby a odpovídá tomu i jejich politika diskriminující menšiny... Klima se otepluje rychleji, než se předpokládalo, a místo přijímání nutných opatření posiluje fosilní průmysl. To s sebou přináší katastrofální klimatické projevy v různých částech světa...

A nemusíme ani otáčet glóbusem, abychom viděli tu haldu marasmu a zmaru. Jsme nuceni trpět ve vládě pokrytce, kteří zcela asociálně kašlou na potřeby těch dole a s hubou plnou lidských práv neváhají podporovat genocidní Izrael. V dalším období nás čeká opakovaná vláda miliardáře, jenž těží z majetku, k němuž se rozhodně nedostal poctivou prací, z dotací, a především z potu špatně placených pracovníků ve svém průmyslovém konglomerátu. Donekonečna se omílá, že rozhodovat můžeme u voleb – a tam jsou nabízenou alternativou kolikrát ještě horší politické kreatury. Jediný, kdo si nad tím mne ruce, je oligarchie, zejména ta fosilní, která vykazuje rostoucí zisky, zatímco značná část obyvatelstva nevyjde s výplatou, a to ani když má dvě práce. Režimní ideologie nám cpe do hlav, že **kapitalismus je požehnáním**. Ano, je. **Ale jen pro ty nahoře**. Pro nás ostatní je prokletím a způsobem, jak nás donutit prodávat svoji práci, těla a mozky.

Co s tím? Permanentní deprese či apatie? Podlehnutí nabízenému spotřebnímu a zábavnímu pozlátku? Nic z toho. Naopak, přetavme všechny ty pocity nasrání, beznaděje a únavy ve vztek vůči příčinám toho všeho – vůči nerovnosti, kdy si jedna třída uzurpuje moc nad druhou. Jenže cílený vztek nestačí, **je také třeba v sobě chovat naději na lepší svět**. A ani to nestačí, je třeba ten svět začít tvořit už tady a teď. Zezačátku v drobnostech – v trhlinách, do nichž

nemá přístup kapitalismus, ani stát, ani patriarchát, ani žádný druh diskriminace; v trhlinách, kde jsme si s ostatními rovni.

Pořád kolem nás bude nějakou dobu ten svět, který jsme popsali výše. Pokud ho však odmítneme ve svých srdcích, máme šanci ho nepouštět ani do dalších částí našich životů, jakkoli se nám do nich vtírá. Začneme kolem sebe vytvářet také jiný svět, jenž nečpí apokalypsou, ke které nenažraný kapitalismus neodvratně směřuje jednoduše proto, že je tak nastaven (neomezeně růst a kořistit na omezené planetě). **Začneme vytvářet komunity založené na principech cizích kapitalismu**, kde namísto konkurenčního boje „každý proti každému“ vládne solidarita a vzájemná pomoc; kde místo vykořisťování a hierarchie vládne sounáležitost a samospráva.

Systému, jenž chrání stávající pořádek vyhovující těm nahoře, se takové jednání rozhodně nebude líbit. Bude se ho snažit potlačit silou (ať už skutečnou či úřední), diskreditovat ho nebo kooptovat – vnutit mu vlastní principy. Pokud však vybudujeme potřebné vazby, může jedna trhlina být záhy nahrazena jinou, spojit se s druhými, až nakonec vytvoří takové **praskliny ve struktuře ekonomické a mocenské nadvlády**, které povedou k jejímu stržení.

Stačí začít mluvit se svými sousedy, se spolupracovníky či spolužáky... Stačí odmítnout důraz politiků na to, co nás rozděluje, a zaměřit se na to, co nás spojuje, na naše společné potřeby. **Pak se můžeme začít organizovat** – jako odborová skupina na pracovišti, sousedské shromáždění, sdružení nájemnictva, v rámci komunitních zahrad, kulturních iniciativ, čtenářských klubů, komunitou podporovaného zemědělství, skupin vydávajících jídlo a ošacení lidem bez domova a dalším potřebným... Možností trhlin, které můžeme tvořit mimo kapitalismus a proti němu, je nepřeberné množství. Zapojit se může každý.

Je třeba myslet globálně, ale jednat lokálně. Nesnažme se tedy hned zachránit celý svět, zkusme nejprve pomoci těm, kdo nám jsou nejbližší. Právě odtud pak vytryskne ještě větší silou naděje na lepší svět. Naděje, která udělá naše současné životy radostnějšími navzdory všem starým autoritářským vzorcům, které se nás o ni snaží připravit.

Chovejme v sobě tedy naději, hledejme k sobě cesty, organizujme se, spolupracujme... a přibližujme se světu, kde **budeme o svých životech rozhodovat sami a nedovolíme nikomu, aby to dělal za nás**.